

A Fővárosi Ítéltábla a személyesen eljáró felperes neve (felperes címe) felperesnek - a Lovászi-Tóth Ügyvédi Iroda (fél címe, eljáró ügyvéd: dr. Lehel Zoltán Zsolt) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen személyhez fűződő jogsértés megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2013. október 31. napján kelt 62.P.23.234/2012/12. számú ítélete ellen a Magyar Országos Közjegyzői Kamara (1535 Budapest, Pf. 836.) részéről 20. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését megváltoztatja, és a felperest kötelezi, hogy a fizetési meghagyásos eljárás 30.000 (Harmincezer) forint összegű díját - 15 napon belül - fizesse meg a Magyar Országos Közjegyzői Kamara részére.

A le nem rótt 15.000 (Tizenötezer) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság ítéletével elutasította a keresetet, és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 95.250 forint perköltséget. Megállapította, hogy a le nem rótt 150.000 forint kereseti illetéket a Magyar Állam, míg a fizetési meghagyásos eljárás meg nem fizetett 30.000 forint díját a Magyar Országos Közjegyzői Kamara (MOKK) viseli.

Döntésének jogi indokolása szerint az alaptalan keresetet elutasította, és a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a pervesztes felperest kötelezte az alperes perköltségeinek a megfizetésére. Rámutatott, hogy a felperes a fizetési meghagyásos eljárás során teljes személyes költségfeljegyzési jogban részesült, ezért nem fizetette meg az eljárás díját, amit a 24/2010. (V. 7.) IRM rendelet (R.) 6. § (3) bekezdése szerint a MOKK visel.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a MOKK jelentett be fellebbezést, melyben annak részbeni megváltoztatását, és - kérelmének tartalma szerint - a felperes kötelezését kérte a fizetési meghagyásos eljárás díjának a megfizetésére. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság

helytelenül értelmezte az R. 6. § (3) bekezdését, mivel a meg nem fizetett eljárási díjat csak abban az esetben kell viselnie, ha az a végrehajtási eljárás során behajthatatlannak bizonyul. A Pp. 217. § (3) bekezdése alapján hangsúlyozta, hogy a felperes számára engedélyezett költségkedvezmény nem mentesíti őt a fizetési meghagyásos eljárás díjának a megfizetése alól.

Az elsőfokú bíróság ítéletének jogerőre emelkedtek a kereset elutasítására, a felperes perköltség fizetési kötelezettségére, valamint a kereseti illeték viselésére vonatkozó rendelkezései [Pp. 228. § (4) bekezdés]. Ezeket a rendelkezéseket a Fővárosi Ítéltábla felülbírálata nem érintette.

A MOKK fellebbezése megalapozott.

A Fővárosi Ítéltábla nem értett egyet az elsőfokú bíróság ítéletének a fizetési meghagyásos eljárás díjának a viselésére vonatkozó rendelkezésével, ezért azt - a következőkben kifejtésre kerülő indokok alapján - megváltoztatta.

A fizetési meghagyásos eljárásról szóló 2009. évi L. törvény (Fmhtv.) 47. § (1) bekezdése szerint a felperesnek nem kellett díjat fizetnie a fizetési meghagyásos eljárás megindításakor, mivel teljes személyes költségfeljegyzési jogot engedélyeztek a részére. Ez a költségkedvezmény azonban nem véglegesen mentesítette a díj fizetési kötelezettség alól, mivel ebben az esetben utólagosan kell kötelezni a felet a fizetési meghagyásos eljárás díjának a megfizetésére [Fmhtv. 46. § (1) bekezdés]. Az Fmhtv. 50. § (1) bekezdése egyértelmű eligazítást ad arra nézve, hogy a fizetési meghagyásos eljárás perré alakulása esetén a bíróságnak a felet kell köteleznie arra, hogy a költségkedvezmény folytán meg nem fizetett díjat fizesse meg a MOKK részére.

A Pp. 320. § (1) bekezdése értelmében irányadó általános eljárási szabályok szerint a bíróságnak a pervesztességhez igazodóan kell meghatároznia, hogy melyik felet kötelezi a fizetési meghagyásos eljárás díjának a megfizetésére [Pp. 78. § (1) bekezdés]. A Pp. 317. § (3) bekezdése értelmében teljes pervesztességére figyelemmel a felperes köteles megfizetni a költségkedvezménye folytán meg nem fizetett díjat a MOKK részére. Az elsőfokú bíróságnak ezzel a tartalommal kellett volna meghoznia a határozatát azzal, hogy amennyiben a felperes nem fizeti meg a díjat, úgy azt végrehajtási költségként kell behajtani [Fmhtv. 50. § (1) bekezdés].

A kifejtettek szerint helytállóan mutatott rá a MOKK a fellebbezésében, hogy nem kötelezhető a fizetési meghagyásos eljárás díjának a viselésére, mivel azt a félnek kell megfizetnie. Az R. 6. § (3) bekezdése - az elsőfokú bíróság álláspontjától eltérően - azt az esetet szabályozza, amikor a fél bírósági határozaton alapuló fizetési kötelezettségének nem tesz eleget, és a fizetési meghagyásos eljárás díja a végrehajtás során is behajthatatlan marad. Az eljárás jelenlegi szakaszában a meg nem fizetett díj behajthatatlansága még nem állapítható meg, így megalapozottan nem vonható le olyan következtetés, hogy azt a MOKK-nak kell viselnie.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, és a felperest kötelezte a fizetési meghagyásos eljárás díjának a megfizetésére.

A Pp. 317. § (2) bekezdése értelmében a felperes nem kötelezhető a MOKK személyes illetékmentessége folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illeték megfizetésére. Erre figyelemmel a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a szerint a fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Budapest, 2014. december 10.

Dr. Sággy Mária s. k.
a tanács elnöke

Dr. Csordás Csilla s. k.
előadó bíró

Dr. Kincses Attila s. k.
bíró